konfeso. 4 Sur ŝin vizaĝo aperis miro, ufliklo k ~0 Z; al lia antaŭa embaraso aliĝis iom da ~o k eĉ malpacienco Z. ~a. 1 Tiel senorda, ke oni nenion povas distingi; implika: malfacila k ~a malreguleco de la akcento Z : ~a murmuro, bruo de voĉoj; (f) ~aj ideoj, rememoroj; ~a parolo, stilo; Esp. perfektiĝados per vojo natura, sen~a k sendanĝera Z. 2 Maltrankvila, senaplomba, perpleksa, hontigita : li restis ~a antaŭ la pecoj de la rompita vnzo. Rim. : Oni uzas plejofte konfuza en la senco I, k konfuzita en la senco 2. ~ajo. Io ~a : oni renkonias en la lingvoj naturaj maltegajn malfacilaĵojn k ~aioin Z. Mal~i (tr). Malmiksi, ordigi, nıalimpliki, klarigi : mal∼i ĥaoson da libroj, siajn ideojn, malsimplan demandon (Kp Distingi). Ne~ebla. 1 Ne povanta esti maldistingita de : la du kvalitoj estas ne~eblaj. 2 Ne povanta esti maltranviligita ; ĉiamflegnia : ne~ebla krimulo (KD APLOMBO).

kongesto . Malsaneca alfluo de l' sango en iun korpoparton : cerba, pulma ~o (= sangalfluo). ~a. Rilatanta al ~o. ~l (lr). Produkti ~on en io : ln vnrmego ~ns la cerbon.

Konglomerato ^Z. 1 Maso konsistanta el mineralaj rompitaĵoj nature kuncementitaj. 2 Maso konsistanta el kunigitaj ne samspecaj partoj.

Kongregacio Z. 1 Religia societo el pastroj aŭ monaĥ(in)oj, ne (distingante la cordenoj laŭ propra katolika senco). 2 (K) Religia societo el pastroj aŭ monaĥ(in)oj ligitaj per promesoj (votoj), kies rompo estas grava peko, sed, laŭ la kanona juro, ne nuligas la rezultatojn de la malpermesita faro. 3 (K) Aparta komisiono el kardinaloj aŭ ekleziuloj, starigita de Papo en Romo, por prizorgi specialajn aferojn: la co pri Ritoj, pri la Indekso. 4 (K) Societo da laikoj celanta piajn celojn.

Kongreso. Solena kunveno de saincelanoj aŭ samprofesianoj, el unu aŭ el diversaj landoj, por diskuti komunajn literaturajn, sciencajn, politikajn, ekonomiajn deinandojn. ~iZ (ntr). Fari ~on, kunveni ~e.

kongrui 2 (ntr). Esti interkonforma kun : la atesto ~as kun la asertoj de la akuzito ; ~anlaj daloj ; la faktoj ne ~as kun tiu hipotezo (Kp taŭgi, konveni, respondi).

konlo . Speco de cikuto (conium maculatum).

konlferoj 2 🐞. Fam. de lignecaj plantoj, kiuj produktas strobilojn : abio, pino.

koniko . Duaorda kurbo. Koniako Z. Franca fame

Konjako Z. Franca fame konata brando, ekstraktata el vino. *Konjektl (tr). Elmeti opinion, kon-

*Ronjeku (tr). Elmett opinion, konkludon aŭ klarigon bazitan nur sur probablaĵoj : la rezaltatojn oni eĉ ne povas ~i ; la homa spirito emas ~i pri lio, kion li nescias. Kp supozi, diveni, suspekti. ~o. Supoza sed ne certa opinio, konkludo aŭ klarigo : oni vane faris ĉiujn eblajn ~ojn pri lia morto. ~ebla. Probabla : lia sukceso estas ~ebla.

konjugl Z = konjugacii.

- *Konjugacio. 1 Sistemo de la diversaj verbaj formoj, per kiu lingvo esprimas la cirkonstancojn de ago: la malregula ~o en ciuj lingvoj ne devigas nin enkonduki malregulan ~on en nia lingvo Z; en la naluraj ~oj vi havus por ĉiu lenpo k modo tulajn seriojn dn formoj, k apartajn formojn por ĉiu persono k nombro Z. 2 Ago ~i verbon. ~l (tr). Laŭvice almeti al verba radiko la diversajn afiksojn, kiuj servas por esprimi la ŝanĝojn de persono, nombro, tempo, niodo k voĉo.
- *Konjunkcio (G). Senfleksia vorto uzata por kunigi vortojn, propoziciojn aŭ frazojn. Kunordiga ~o. ~o, kiu kunigas samfunkciajn elementojn, ekz. kaj, sed, aŭ kc. Subordiga ~o. ~o, kiu dependigas unu prop-n de alia, ekz. ke, kvankam, se kc,

konjunktivo Z. 1 (G) = subjunktivo. 2 . Mukmembrano, kiu surkovras la malantaŭan surfacon de la palpebroj k la surfacon de la okulglobo.

konjunktivito Z . Inflamo de konjunktivo.

konjunkturo Y. Cirkonstancaro.

*Konko. 1 Kalka tegaĵo de iuj moluskoj: ~o de heliko, mitulo, ostro. 2 Diversaj ~oforniaj objektoj: ~o de la orclo; marmoru ~ego de fontano.

Konkava Z. Duonsfere kava : la ~a sapraĵo de okulvitro por miopulo. Kp KONVEKSA.